

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΟΝΟΜΑ:

Κυριακός Θ. Νικολάου(-Πατραγάς) [Άλεξάνδρεια Αιγύπτου 1976]

ΣΠΟΥΔΑΙ:

1994: Πτυχίον Ἀβερωφείου Λυκείου Ἀλεξανδρείας (μὲ ἀριστεῖον εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν)

1998: Πτυχίον τμήματος Νομικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

2000: Μεταπτυχιακὸν Δίπλωμα Εἰδικεύσεως Ἱστορίας Δικαίου Τμήματος Νομικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

2007: Διδακτορικὸν Δίπλωμα τμήματος Νομικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ θέμα «Γενετήσιος παραβατικότης κατὰ τε τὸ ἰουστινιάνειον καὶ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον. Ἡ μοιχεία καὶ τὰ συναφῆ ἐγκλήματα», δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ σειρᾷ *Islamica, arabica et turcica* ἀρ. VII τῷ 2012 (ὄρα κατωτ. ἐν ὑπομνήματι Α΄.6)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ:

Δικηγόρος Ἀθηνῶν (ΔΣΑ 23681)

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ:

2007-2010: Ἄμισθος ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωπολιτισμικῶν Ἀναλύσεων τμήματος ΕΓΜΔ τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου

2014-2015: Ἐπιστημονικὸς συνεργάτης ἐπὶ ἰσλαμικῶν θεμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

2015- —: Ἀνώτερος ἐρευνητής (senior) - ὑπεύθυνος τμήματος Ἰσλαμικοῦ Δικαίου τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωπολιτισμικῶν Ἀναλύσεων Εὐρυτέρας Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Τουρκίας, τμήματος Τουρκικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ:

2010-2014: Συνεργασία εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων Πολιτικά Συστήματα καὶ Καθεστῶτα στὴν Μέση Ἀνατολή καὶ Ἱστορία καὶ Γεωπολιτικὴ τοῦ μεσανατολικοῦ χώρου ἐν τῷ Παντείῳ Πανεπιστημίῳ

2011- —: Ἀρχικῶς ὡς συμβασιούχος τοῦ ΠΔ 407 καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς ἐντεταλμένος διδασκαλίας τοῦ τμήματος Τουρκικῶν καὶ Συγχρόνων Ἀσιατικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐδίδαξε ἄνευ διακοπῆς αὐτοτελῶς καὶ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ μαθήματα Εἰσαγωγή στὶς πηγές τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου, Χαλιφικοὶ θεσμοί, Δικαϊκοὶ θεσμοὶ προἰσλαμιαίων ἀράβων, Ἰσλαμικοὶ δικαϊκοὶ θεσμοί, Ἰσλαμικὸς μυστικισμὸς-σουφισμὸς, Ἰδεολογικὰ ρεύματα στὴν Μ. Ἀνατολή καὶ ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μαθήματος εἰς Μεθοδολογικὴς ἀρχὰς τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου, τὸ ἐν

λόγω μάθημα. Επίσης, κατά τὸ χειμερινὸν ἑξάμηνον τοῦ 2013-2014 τὰ μαθήματα Τουρκικὸ ἰσλάμ στὴν Εὐρώπη καὶ θέματα τουρκικῆς διασπορᾶς καὶ Ἐθνοθησκευτικὲς ομάδες καὶ ὄψεις τοῦ ἰσλάμ στὴν σύγχρονη Τουρκία. Ἐπ' ἴσης διδάσκει ὡς διαλέκτης ἀπὸ τοῦ 2010 εἰς τὰς μεταπτυχιακὰς σχολάς: Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, Ἀνωτάτη Διακλαδικὴ Σχολὴ Πολέμου (ΑΔΗΣΠΟ) Θεσσαλονίκης, Σχολὴ Πολέμου Ναυτικοῦ, μετασχὼν ὡσαύτως καὶ εἰς διαφόρους ὑπ' αὐτῶν διοργανωθείσας ἐπιστημονικὰς ἡμερίδας.

2010-2014: Ἀυτοδυνάμως τὸ γνωστικὸν ἀντικείμενον Ἰσλάμ εἰς τὰ μεταπτυχιακὰ μαθήματα τοῦ ἀν. καθηγητοῦ Μάρκου Εὐρυβιάδου εἰς τὴν κατεύθυνσιν Διεθνεῖς σχέσεις καὶ στρατηγικὲς σπουδὲς τοῦ Μεταπτυχιακοῦ Τμήματος διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου.

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ:

12 αὐτοτελεῖς δημοσιεύσεις

45 ἐπιστημονικὰ ἄρθρα

3 μεταφράσεις ἐκ τῆς ἀραβικῆς

5 ἐπιστημονικαὶ ἐπιμέλειαι

(ὄρα ἀναλυτικῶς ἐν ὑπομνήματι)

[Παραλείπονται ἐκλαϊκευτικὰ ἄρθρα, ἀρθρογραφία εἰς τὸν τύπον ἢ βιβλιοκρισίαι]

ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

2011: Μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Civitas Gentium Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπὶ θεμάτων ἰσλαμικοῦ δικαίου καὶ θεσμῶν

2011- —: Μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς «Islamica, Arabica et Turcica»

2015- —: Μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς «Ἰσλαμικαὶ μελέται»

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ:

2015- —: Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰνστιτούτου γιὰ τὴν Μεσόγειο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου (EPLO)

2015- —: Ὑπεύθυνος Ἐδρας Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν Ρέφαατ ἀλ-Σαήντ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου (EPLO)

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ:

[Ἀναφέρονται μόνον τὰ διεθνή συνέδρια εἰς τὰ ὅποια ὁ βιογραφούμενος μετέσχε δι' εἰσηγήσεως καὶ παραλείπονται ὅλα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ὑπῆρξεν ἀπλοῦς ἀκροατής. Ἐπ' ἴσης παραλείπεται ἡ ἀναφορὰ εἰς διαλέξεις, συμμετοχὴ εἰς ἡμερίδας, συμπόσια κ.ἄ.].

2008 (4 Δεκεμβρίου): Ὄργανωτὴς καὶ κύριος ὁμιλητὴς «Οἱ ἀραβικὲς σπουδὲς στὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια» τοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου τῆς

- Πρεσβείας τῆς Ἀραβικῆς Δημοκρατίας τῆς Αἰγύπτου στήν Ἀθήνα (εἰσήγησις ἀραβιστί καὶ ἑλληνιστί).
- 2009 (9-10 Νοεμβρίου): Διεθνὲς συνέδριο: Ἴμπαντισμός, ἱμπαντικὲς σπουδὲς καὶ τὸ σουλτανᾶτο τοῦ Ὀμάν (ΑΠΘ). Εἰσήγησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ δικαϊκὴ πρόσληψις τοῦ ἱμπαντισμοῦ».
- 2010 (25-27 Μαΐου): Heritage continuity. The Manuscript Center's 7th International Conference Bibliotheca Alexandrina. Εἰσήγησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ποινὴ τοῦ λιθοβολισμοῦ εἰς τὸ ἰσλάμ» (εἰς τὴν ἀραβικὴν).
- 2012 (10-12 Δεκεμβρίου): Α' Διεθνὲς Μεσανατολικὸν Συνέδριον τοῦ Ἀθήνησι πανεπιστημίου. Εἰσήγησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ αἰγυπτιακὸν σύνταγμα: σχέσεις κράτους καὶ θρησκείας».

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Α'. Αὐτοτελεῖς δημοσιεύσεις

1 — Διάγραμμα πτολεμαϊκοῦ δικαίου ἐν Ἀναλέκτοις (ἔκδοσις Ἰνστιτούτου Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας) (ἐν συνεργασία μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Ἄχμαντ Ἴμπραχὴμ Χάσαν), τ. Δ' (2003-2004), β' περίοδος, σελ. 185-260 (καὶ εἰς ἀνάτυπον).

Ἡ μελέτη αὕτη παρουσιάζει, ἐν εἶδει εἰσηγήσεων, τὸ σύνολον τοῦ πτολεμαϊκοῦ δικαίου, τό τε δημόσιον καὶ τὸ ἀστυκὸν εἰς πάσας τὰς ἐκφάνσεις αὐτοῦ. Δὲν παραλείπει νὰ τονίσῃ καὶ νὰ προβάλλῃ τὴν δικαϊκὴν πολυμορφίαν τῆς περιόδου, τὴν ὑπαρξίν τριῶν δικαϊκῶν καθεστώτων (λογίου-φαραωνικοῦ, δημῶδους καὶ ἑλληνικοῦ) καὶ τὰς μεταξὺ τούτων ἐπισυμβάσας ἐπιδράσεις.

2 — Χαλιφεία καὶ ἰσλαμικὴ διακυβέρνησις (Islamica, Arabica et Turcica I), πρόλογοι: Δ/τοῦ σειρᾶς καὶ Γρ.Δ. Ζιάκα, ἐν Ἀθήναις 2011, 232 σελ.

Ἐξετάζεται ἡ πρόσκησις ὑπὸ τῶν ἀράβων τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀτατούρκ περὶ καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ, ἡ θέσις ὅτι οὗτος δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἰσλάμ ὡς ἀναγκαῖον προαπαιτούμενον τῆς ἰσλαμικῆς διακυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ Ἄλη Ἄμπντέλ Ραζέκ, καὶ καταδεικνύται τὸ θρησκευτικῶς ἔωλον αὐτῆς.

3 — Τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα Αἰγύπτου (Islamica, Arabica et Turcica II) πρόλογοι: Δ/τοῦ σειρᾶς καὶ Ρέφαατ ἄλ-Σαῆντ, β' ἔκδοσις, ἐν Ἀθήναις 2011, 196 σελ.

Ἐξετάζεται ἡ ἱστορία τοῦ κινήματος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 19 αἰῶνος μέχρι τῆς τελευταίας διασπάσεως τοῦ Κ.Κ. Αἰγύπτου τῷ 1998. Αναφέρεται ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ πολιτειακὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1952 καὶ ἡ ἐν γένει ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆς. Πρὸς τούτοις, παρουσιάζεται ἡ σύγχρονος ἱστορία τῆς Αἰγύπτου τῆς ἐξεταζομένης περιόδου καὶ καταβάλλεται προσπάθεια κατανοήσεως τῶν ἐπὶ Σαντάτ ἐπισυμβασῶν ἀλλαγῶν. Σημειοῦται ὡσαύτως, ὅτι ἡ δομικὴ μορφή αὐτοῦ καὶ αἱ ἰδεολογικαὶ του προκρίσεις ἀπετέλεσαν τὸ πρότυπον τῶν ἀραβικοῦ τύπου κομμουνιστικῶν κομμάτων.

4 — Εἰσηγήσεις προἰσλαμιαίων ἀραβικῶν θεσμίων (Islamica, Arabica et Turcica III), πρόλογος: Δ/τοῦ σειρᾶς, ἐν Ἀθήναις 2011, 146 σελ.

Παρουσιάζεται τὸ σύνολον τῆς «νομοθεσίας» τῶν προἰσλαμιαίων ἀράβων εἰς τε τὸν βορρᾶν καὶ τὸν νότον καὶ τονίζονται αἱ υἰοθετήσεις ἢ αἱ ἀπορρίψεις τῶν προἰσλαμιαίων ρυθμίσεων ὑπὸ τῆς θρησκείας τοῦ ἰσλάμ.

5 — Τὸ μέλλον τῆς δημοκρατίας στὴν Αἴγυπτο. Ἡ συμβολὴ τοῦ ἱππότου Χάλεντ Μόχη ἀλ-Ντήν (Islamica, Arabica et Turcica IV), πρόλογοι: Δ/τοῦ σειρᾶς καὶ Χάλεντ Μόχη ἀλ-Ντήν, ἐν Ἀθήναις 2011, 290 σελ.

Ἐξετάζεται τὸ πολιτειακὸν πρότυπον τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τῆς φαραωνικῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως τοῦ ἱστορικοῦ ἡγέτου τῆς Αἰγύπτου, τῆς Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς καὶ τοῦ Κινήματος τῶν Ἀδεσμεύτων προέδρου Χόσνη Μουμπάρακ ἀπὸ τὴν προεδρείαν τῆς δημοκρατίας. Κατατίθενται καὶ ὠρισμέναι προσωπικαὶ σκέψεις διὰ τὸ πολιτειακὸν μέλλον αὐτῆς.

6 — Γενετήσιος παραβατικότης κατὰ τε τὸ ἰουστινιάνειον καὶ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον. Ἡ μοιχεία καὶ τὰ συναφῆ ἐγκλήματα (Islamica, Arabica et Turcica VII), πρόλογοι: Δ/τοῦ σειρᾶς καὶ Ρέφαατ ἀλ-Σαήντ, χαιρετισμὸς Ἄχμαντ Ἰμπραχῆμ Χάσαν, ἐν Ἀθήναις 2012, 354 σελ.

Καταδεικνύται βάσει τῶν πηγῶν ἡ ἀνυπαρξία τῆς ποινῆς τοῦ λιθοβολισμοῦ εἰς τὰ περὶ τὴν γενετήσιον ὀρμὴν ἐγκλήματα τοῦ ἰσλάμ. Παρουσιάζεται, ὡσαύτως, τὸ πλήρες νομικὸν πλαίσιον ἀντιμετωπίσεως τούτων τῶν ἐγκλημάτων εἰς ἀμφοτέρας τὰς δικαιοταξίας καὶ ἀναφέρονται αἱ διαφοραὶ τῶν.

7 — Ὁ θεσμὸς τῶν βακουφίων κατὰ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον (Islamica, Arabica et Turcica IX), πρόλογοι: Δ/τοῦ σειρᾶς καὶ Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου (ΔρΝ, ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐ.τ.), ἐν Ἀθήναις 2013, 112 σελ.

Ἐξετάζεται βάσει τῶν πηγῶν τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου τὸ σύνολον τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια ἀφοροῦν τὰ βακούφια, ὅπως τί εἶνε βακούφια, ὃ

ρόλος των, τὸ ἔργον των, ἡ διοίκησις των καὶ διάφορα ἄλλα ἐπίμαχα νομικὰ ζητήματα.

8 — Ἡ ἀνατροπὴ τῶν τυράννων ἐν τῇ ἀνατολικῇ ρωμαϊκῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ τῷ ἰσλάμ. Τὸ πλατωνικὸν ὑπόβαθρον (*Islamica, Arabica et Turcica XIII*), πρόλογος: Δ/τοῦ σειρᾶς, ἐν Ἀθήναις 2013, 77 σελ. [Καὶ εἰς συντετμημένην μορφήν «*Le renversement des tyrans à Byzance et à l'islam*» ἐν *Byzantinischen Forschungen* τ. XXXI (2013) (*Internationale Zeitschrift für Byzantinistik*), σελ. 191-201].

Τὸ κείμενον ἀποτελεῖ διηρυμένην καὶ βιβλιογραφικῶς ἐνημερωμένην μορφήν διαλέξεως, δι' ἧς ἐπιχειρεῖται ἡ κατάδειξις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῶν ἐξεγέρσεων εἰς τὰς ὡς ἄνω δικαιοταξίας, ὁψέποτε παρουσιασθῆ ἀπόκλισις τοῦ ἄρχοντος ἀπὸ τὴν πλατωνικὴν ἀρχὴν τῆς δικαιοσύνης.

9 — Ἡ περὶ προἰσλαμιαίας ἀραβικῆς ποιήσεως θεωρία τοῦ Τάχα Χουσεῖν (*Islamica, Arabica et Turcica XI*), πρόλογος: Δ/τοῦ σειρᾶς, ἐπίμετρον Ρέφαατ ἄλ-Σαήντ, ἐν Ἀθήναις 2014, 404 σελ.

Παρουσιάζεται ἡ θεωρία τοῦ Τάχα Χουσεῖν, καθ' ἣν ἡ θεωρουμένη ὡς προἰσλαμιαία ἀραβικὴ ποίησις ὡς ἔκφρασις τῶν καλῶν τεχνῶν, τοῦ γραπτοῦ λόγου καὶ τῆς ὑψηλῆς λογοτεχνίας λογίζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσλαμικὴν περίοδον κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ ἰσλαμικοῦ πολιτισμοῦ.

10 — Εἰσηγήσεις, ἱστορία καὶ φιλοσοφία τῶν δικαϊκῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς. Μετὰ παραρτήματος πτολεμαϊκῶν καὶ ἰσλαμικῶν θεσμῶν (*Islamica, Arabica et Turcica XII*), ἐν Ἀθήναις 2015, 900 σελ.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξετάζονται κατὰ βάσιν οἱ θεσμοὶ τῶν πολιτισμῶν τῆς φαραωνικῆς Αἰγύπτου, Μεσοποταμίας, ἰουδαίων καὶ προἰσλαμιαίων ἀράβων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τόσον ὑπὸ φιλοσοφικὴν ὅσον καὶ κοινωνικὴν καὶ δικαϊκὴν ἔποψιν. Παρουσιάζεται τὸ σύνολον τῶν πηγῶν, τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, χωρὶς νὰ παραλείπεται ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἀντεγκληματικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν δικονομίαν. Παρεμπιπτόντως γίνονται ἀναφοραὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν δίκαιον, τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον, τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὸ ἰσλάμ.

11 — Ὁ Μωάμεθ παρὰ Θεοφάνει τῷ ὁμολογητῇ (*Islamica, Arabica et Turcica XIV*), πρόλογος: Δ/τοῦ σειρᾶς, ἐν Ἀθήναις 2015, 73 σελ.

Παρουσιάζεται ἡ περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Μωάμεθ ἐξιστόρησις τοῦ Θεοφάνους, ἐντασσομένη ἐν τῷ ἱστορικῷ πλαισίῳ τῆς συγγραφῆς τῆς, καὶ ἐλέγχεται βάσει τῶν πορισμάτων τῶν ἰσλαμικῶν πηγῶν καὶ τῆς ἰσλαμικῆς ἐπιστημονικῆς συγγραφικῆς παραγωγῆς.

12 — Τὸ νομικὸν καθεστῶς τοῦ «ἱεροῦ» πολέμου κατὰ τὸ ἰσλάμ [Ἰσλαμικαὶ μελέται Α΄], πρόλογος Ἰωάννου Θ. Μάζη, ἐν Ἀθήναις 2015, 155 σελ.

Ἐξετάζονται βάσει τῶν ἰσλαμικῶν πηγῶν αἱ προϋποθέσεις βάσει τῶν ὁποίων εἶνε ἐπιτρεπτὸν τὸ γκεχὰντ καθὼς καὶ ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ὅποια δυνατὸν νὰ προκύψουν κατὰ τὴν μάχην. Δὲν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ ἐξέτασις τῆς συνθέσεως τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου. Ἐν τέλει παρουσιάζεται ἡ σύμπτωσις ἢ ἀσυμφωνία τῶν ἰσλαμικῶν περὶ πολέμου ἀρχῶν πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦς τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Β'. Ἐπιστημονικαὶ δημοσιεύσεις

1 — «Ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ ἰσλαμικῷ νόμῳ. Μελέτη ἱστορικοδικαϊκῆ» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΟΔ' (2003) (συν. Ἄχμαντ Χάσαν), σελ. 159-179.

Καταδεικνύται, βάσει τῶν πηγῶν, ἡ θέσις τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ ἰσλαμικῇ δικαιοταξίᾳ, ὁ ρόλος καὶ ἡ ἀποστολή της. Τίθεται καὶ τὸ νομικὸν πλαίσιον τῶν ἑτεροθρήσκων καὶ τῆς φορολογίας, ὅπως καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας τῶν ἀρχόντων.

2 — «Ἡ θέσις τῶν μονοθεϊστῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τοῦ ἰσλαμικοῦ ἀνοίγματος ἄχρι τοῦ Μωχάμεδ Ἄλη» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΟΕ' (2004) (συν. Ἄχμαντ Χάσαν), σελ. 135-143.

Ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν πηγῶν καταδεικνύται ἡ θέσις αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου καὶ μεταφράσεις ἀκντ ἀμάν.

3 — «Γαμικὸν δίκαιον καὶ πρακτικὴ εἰς τὴν Αἴγυπτον τῶν φατεμυδῶν» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΟΣ' (2005), σελ. 195-211.

Πηγαίως παρουσιάζεται ἡ πρακτικὴ τοῦ γάμου καὶ τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λογίων καὶ δημωδῶν πηγῶν τῆς ἐποχῆς, τονιζομένων τῶν ἀποκλίσεων ἀπὸ τὴν ἰσλαμικὴν ὀρθοδοξίαν.

4 — «Μαξιμ Ροντενσόν» ἐν Πολίτη τεῦχ. 132 (2005), σελ. 27-29.

Ἀνάλυσις τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ κρίσις ἐπὶ μέρους θέσεών του.

5 — «Ἰσλάμ καὶ ἐθνισμός» ἐν Πολίτη τεῦχ. 142 (2006), σελ. 28-32.

Δείκνυται τὸ ἀσύμπτωτον τούτων τῶν ἐννοιῶν ὑπὸ ἰσλαμικὴν ἔποψιν.

6 — «Ἡ αὐτοδιάζευξις τῆς γυναικὸς κατὰ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον» ἐν Νέα Σιῶνι τ. 91 (2007), σελ. 81-87.

Ἐξετάζεται ὁ τρόπος δι' οὗ δύναται ἡ γυνὴ διὰ τοῦ γαμηλίου συμβολαίου, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ν' αὐτοδιαζευχθῆ.

7 — «Ἡ σχέσις τοῦ ἰσλαμικοῦ νόμου πρὸς τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον» ἐν Θεωρίᾳ καὶ Πράξει Διοικητικοῦ Δικαίου τ. Α' / γ' (ΘΠΔΔ) (2008) (συν. Ἀχμαντ Χάσαν), σελ. 249-256.

Ἐξετάζεται ἡ σχέσις αὐτῶν, αἱ προβληθεῖσαι θεωρίαι καὶ προσωπικαί, βάσει τῶν πηγῶν, τοποθετήσεις περὶ ἐλάσσονος σημασίας ἐπιδράσεις. Ὑπάρχει περίληψις τῆς μελέτης εἰς τὴν γαλλικὴν.

8 — «Ὁ Τάχα Χουσεῖν καὶ ὁ αἰγυπτιακὸς φιλελευθερισμὸς» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΟΘ' (2008), σελ. 97-109.

Ἐξετάζονται αἱ ἰδιαιτερότητες τοῦ αἰγυπτιακοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Τάχα Χουσεῖν εἰς τὴν διὰ τῆς παιδείας διάδοσίν του. Ὑπάρχει καὶ μετάφρασις κειμένου αὐτοῦ περὶ τῆς Ἑλλάδος.

9 — «Ἡ σχέσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου πρὸς τὰρχαῖα ἀνατολικά δίκαια» ἐν Ἀλεξανδρινῶ Ἀμητῶ. Ἀφιέρωμα στὴν μνήμη τοῦ I.M. Χατζηφώτη, τ. Α' (Πηγαὶ καὶ τεκμήρια τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας ἀρ. 2), ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 2008 (συν. Ἀχμαντ Χάσαν), σελ. 169-184.

Ἐξετάζονται πᾶσαι αἱ προταθεῖσαι θέσεις καὶ λαμβάνεται μία μέση, ὑποστηρίζουσα τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐπιδράσεις.

10 — «Ἡ πρωτοκαθεδρία τοῦ δικαίου εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν Θεωρίᾳ καὶ Πράξει Διοικητικοῦ Δικαίου (ΘΠΔΔ) τ. Β' / η' - θ' (2009), σελ. 1026-1030.

Δείκνυται ἡ νομικὴ φύσις τοῦ ἰσλάμ, ἡ κατάταξις τῶν πηγῶν αὐτοῦ καὶ αἱ διαφοραὶ του, δικαϊκῶς, ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν. Ὑπάρχει περίληψις τῆς μελέτης εἰς τὴν γαλλικὴν.

11 — «Φυλετισμὸς καὶ σύγχρονον ἰσλαμιστικὸν κίνημα» ἐν Ἀλεξανδρινῶ Ἀμητῶ. Ἀφιέρωμα στὴν μνήμη τοῦ I.M. Χατζηφώτη, τ. Β' (Πηγαὶ καὶ τεκμήρια τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας ἀρ. 3), ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 2009, σελ. 477-484.

Καταδεικνύται ἡ σχέσις τούτων καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ ὁ φύλαρχος μετετρέπη εἰς χαλίφην καὶ εἶτα εἰς μόρσσεντ.

12 — «Le Coran et le surnaturel selon la pensée juridique» παρὰ Γεωργίῳ Ἀραμπατζῆ Studies in supernaturalism, πρόλογος Θεοδοσίου Πελεγρίνη, ἐν Βερολίῳ 2009, σελ. 126-135 [καὶ εἰς ἑλληνικὴν ἀπόδοσιν «Κοράνιον καὶ μεταφυσικὴ ὑπὸ δικαϊκὴν ὀπτικήν» ἐν Παρνασσῶ τ. ΝΑ' (2009), σελ. 147-154].

Τονίζεται ἡ κατ' ἀρχὴν μεταφυσικὴ διάστασις τῶν νομικῶν πράξεων καὶ τοῦ κολασμοῦ. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀποδόσει, περίληψις εἰς τὴν ἀγγλικὴν.

13 — «Ἡ ἀναχαίτησις τῆς ταξικῆς συνειδήσεως εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. Θ'* (2009), β' περίοδος, σελ. 89-96.

Ὁ τρόπος δι' οὗ ἡ δομὴ τῆς ἰσλαμικῆς κοινωνίας δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐκδήλωσιν, οὐ μὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ταξικῆς συνειδήσεως.

14 — «Ἡ 4η φεβρουαρίου ὡς ὀρόσημον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Αἰγύπτου» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. Θ'* (2009), β' περίοδος, σελ. 97-104.

Ἐξετάζεται τὸ πῶς ἡ ἡμέρα αὕτη ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ σκηνικοῦ τῆς χώρας καὶ ὠδήγησεν εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν νασερικὴν ἐπανάστασιν.

15 — «Ἡ κοινωνικὴ παράμετρος τῶν ἐξουσιαστικῶν συγκρούσεων ἐν τῷ πρῶτῳ ἰσλάμ» ἐν *Ἐκ. Φάρω τ. Π'* (2009), σελ. 85-104.

Ἐξετάζεται ὁ τρόπος δι' οὗ ἐγένοντο αἱ πρῶται διασπάσεις εἰς τὸ ἰσλάμ, ἡ ἴδρυσις τῆς χαλιφείας, ὁ θάνατος τοῦ προφήτου καὶ ἡ ἀνοδος τῶν κατόχων τοῦ πλοῦτου εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐρμηνεύεται ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς περιόδου ὑπὸ τὸ πρῶτον τῆς θεωρίας τοῦ διαλεκτικοῦ ὑλισμοῦ καὶ δὴ καὶ τῆς πάλης τῶν τάξεων.

16 — «The political posture of Egypt's left-wing party» ἐν *Middle East Bulletin* τεύχ. 15 (2009), σελ. 15-16.

Παρουσιάζεται ἡ θέσις τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὸ πολιτικὸν σκηνικὸν τῆς χώρας.

17 — «Ἡ προστασία τῶν αἰσθήσεων ἐν τῷ ἰσλαμικῷ ποινικῷ δικαίῳ» ἐν *Ἐκ. Φάρω τ. ΠΑ'* (2010), σελ. 153-157.

Ἡ ἀκοή τίθεται εἰς τὴν κορυφήν. Ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε καταστροφὴ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων εἰς σημεῖον πλήρους ἀχρηστεύσεώς των κατὰ τὴν ποινικὴν μεταχείρισιν.

18 — «Αἱ πηγαὶ τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου καὶ ἡ προβληματικὴ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων» ἐν *Ἐκ. Φάρω τ. ΠΑ'* (2010), σελ. 159-166.

Ἐξετάζεται ἡ ἰδιαιτερότης τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου ὡς θείου δικαίου τῆς ὑστέρας ἀρχαιότητος καὶ ἂν εἶνε δυνατὴ ἡ ὑπ' αὐτοῦ υἰοθέτησις τῶν συγχρόνων δικαϊκῶν τάσεων περὶ θεμελιωδῶν δικαιωμάτων.

19 — «Μέθη καὶ καταλογισμὸς εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν *Ἐκ. Φάρω τ. ΠΑ'* (2010), σελ. 167-173.

Ἐν ᾧ ἡ οἰνοποσία ἀπαγορεύεται, ἡ μέθη δύναται ν' ἀποτελέσῃ, ὑπὸ προϋποθέσεις, λόγον ἄρσεως τοῦ καταλογισμοῦ.

20 — «Ἡ κατὰ τὴν ποινικὴν μεταχειρίσιν ἰσότης τῶν φύλων ἐν τῷ ἰσλάμ» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. Γ' (2010)*, β' περίοδος, σελ. 105-111.

Ἐπειδὴ δὲν ὑφίσταται λόγος ἀντιθέτου ἀντιμετωπίσεως, τὰ κορανικὰ ἐδάφια, ἐρμηνευόμενα καταλλήλως διὰ τῶν κανόνων τοῦ οὐσοῦλ ἀλ-φέκχ, ὀδηγοῦν εἰς τὴν πρόβλεψιν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

21 — «Ὁ Ἰωάννης Μ. Χατζηφώτης ὡς ἓνας αὐθεντικὸς ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμηροσύνης» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. Γ' (2010)*, σελ. 101-104.

Παρουσιάζεται κατὰ τρόπον συμβολικὸν ἢ σκέψις τοῦ Ἰ.Μ. Χατζηφώτη, ἐντασσομένη εἰς τὴν διαχρονίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐξαιρεται ἢ συμβολή του ὑπὲρ τοῦ διαλόγου μὲ τὸ ἰσλάμ. Δὲν παραλείπεται δὲ ἡ προβολὴ τοῦ ποικιλομόρφου ἔργου του καὶ ἡ ἐπίδρασίς του ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς συγχρόνου μοναστικῆς φιλολογίας.

22 — «Ὁ Ἀλεξανδρισμὸς στὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Ἰ.Θ. Μάζη» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. Γ' (2010)*, σελ. 113-115.

Κατὰ τρόπον συμβολικὸν παρουσιάζεται τὸ ἔργον τοῦ Ἰ.Θ. Μάζη ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦ ἀλεξανδρισμοῦ, τοῦ ὁποῦ στοιχεῖα παρατηροῦνται εἰς τὸ διαχρονικῶς ἑλληνικὸν πνευματικὸν του ἔργον.

23 — «Ἡ μεθοδολογικὴ πρόσληψις τοῦ ἰσλάμ» ἐν *Civitatis Gentium τ. Α'/α' (2011)*, σελ. 78-86.

Ἐξετάζονται οἱ ὀριενταλιστικοὶ τρόποι προσεγγίσεως τῆς ἀνατολῆς, ἢ ἴδρυσις αὐτῆς τῆς πειθαρχίας εἰς τε τὴν ἀνατολήν καὶ τὴν δύσιν καὶ λαμβάνεται θέσις ἐπ' αὐτῶν. Μετάφρασις περιλήψεως εἰς τὴν ἀγγλικήν.

24 — «Αἱ δικαϊκαὶ συνέπειαι τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐν Θράκῃ μειονότητος καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ συντάγματος» ἐν *Ἐπιθεωρήσει Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου (ΕΔΔΔΔ) τ. ΝΕ' (2011)*, σελ. 291-301.

Αἱ συνέπειαι τῆς θρησκευτικῆς φύσεως τῆς μειονότητος καὶ τά, βάσει τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου, ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα. Μετὰ μεταφράσεως περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικὴν.

25 — «Περὶ τὸ καθεστῶς ἀναδείξεως τοῦ μουφτῆ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἔννομον τάξιν» ἐν *Ἐπιθεωρήσει Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου (ΕΔΔΔΔ) τ. ΝΕ' (2011)*, σελ. 281-290 (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου ΣτΕ (ἐ.τ.). ΔρΝ Ἀναστασίου Μαρίνου).

Ἡ βάσει τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου ἐξέτασις τῆς νομολογίας τοῦ ΣτΕ περὶ διορισμοῦ τοῦ μουφτῆ. Μετὰ μεταφράσεως περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικὴν.

26 — «Αἱ πηγαὶ τῆς ἰσλαμικῆς ἱστορίας» ἐν *Ἀναλέκτοις τ. ΙΑ' (2011)*, σελ. 113-116.

Ἐξετάζονται αἱ κυριώτεροι ἱστορικαὶ πηγαὶ καὶ ἡ ἀξιοπιστία ἐκάστης ἐξ αὐτῶν.

27 — «Ἡ διάκρισις τῶν ἐγκλημάτων εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΠΒ' (2011), σελ. 141-147.

Ἐξετάζεται ἡ θεωρία τῆς τριμεροῦς διακρίσεως αὐτῶν καὶ ὑποστηρίζεται, ὅτι ὀρθότερα τοποθέτησις κατατάσσει ταῦτα εἰς δύο.

28 — «Ἀπὸ τὴν σαρήαν εἰς τὸ φέκχ. Ἡ πορεία ἀπὸ τὸ ἀπόλυτον εἰς τὸ σχετικὸν» ἐν *Civitatis Gentium* τ. Β' (2012), σελ. 25-31.

Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ σαρήας καὶ φέκχ καὶ βάσει αὐτῶν, τί καθίσταται ὑποχρεωτικόν, καθ' ὅτι ἀναλλοίωτον εἰς τὸν χρόνον διὰ τὸν πιστὸν μουσουλμᾶνον. Μετὰ περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικὴν.

29 — «Ἡ πρόσκτησις τῆς χαλιφείας ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν» ἐν *Μνημοσύνη* τ. ΠΗ' (2010-2012), σελ. 383-394.

Ἐξετάζεται τὸ ἱστορικῶς ἀνεξακρίβωτον τῆς τοιαύτης προσκτήσεως καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς τοιαύτης ἀπολείψεως κατὰ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον. Μετὰ γερμανικῆς περιλήψεως.

30 — «Ἡ ἀδυναμία τῆς διὰ τῆς αὐτῆς ἐκφορᾶς τρισσῆς διαζεύξεως κατὰ τὸ ἰσλαμικὸν δίκαιον» ἐν *Γρηγορίῳ Παλαμᾷ* τ. 95/846 (2012), σελ. 307-311.

Διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἱεροδικαϊκῶν κανόνων τοῦ ἰσλάμ καταδείκνυται ὅτι ἡ διὰ τῆς μιᾶς ἐκφορᾶς τρισσὴ ἀποπομπὴ λογίζεται ὡς μία.

31 — «Λεξικογραφικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἰσλαμικοῦ ὄρου σαχῆντ (ἱερομάρτυρος) ἐν τῇ ἀραβικῇ γραμματολογίᾳ» ἐν Ἐκ. Φάρω τ. ΠΓ' (2012), σελ. 211-214.

Ἀναλύεται ἡ λέξις σαχῆντ βάσει τῶν μεσαιωνικῶν καὶ τῶν συγχρόνων ἀραβικῶν λεξικῶν.

32 — «Αἱ δικαϊκαὶ προϋποθέσεις κηρύξεως τοῦ γκεχάντ. Ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία τοῦ χαλίφου» ἐν *Ἐφημερίδι διοικητικοῦ δικαίου* (Ἐφημ. ΔΔ) 2012/γ', σελ. 382-386 (συν. *Ι.Θ. Μάζη*) καὶ εἰς γαλλικὴν μετάφρασιν *Les conditions juridiques de la proclamation du Gehad. Le pouvoir absolu du caliphe* ἐν *Géographies, Géopolitiques et Géostratégies Régionales* τ. 1/1 (Δεκέμβριος 2013), σελ. 13-19.

Διὰ τῶν πηγῶν τοῦ ἰσλαμικοῦ δικαίου καταδείκνυται ὅτι τὸν ἱερὸν πόλεμον εἰς τὸ ἰσλάμ μόνον ὁ χαλίφης, ἂν ὑπάρχη, δύναται νὰ κηρύξη, ἄλλως ἢ κήρυξις εἶνε ἄκυρος καὶ ὅθεν δὲν ἐπιφέρει ἱερονομικὴν τινα ὑποχρέωσιν.

33 — «Τὸ περὶ ἱεροδιδασκάλων τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητος τῆς Θράκης ἄρθρον 53 τοῦ ν. 4115/2013» ἐν Ἐπιθεωρήσει Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου (ΕΔΔΔΔ) τ. ΝΖ'/α' (2013), σελ. 49-53 (ἐν συνεργασία μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου ΣτΕ (ἐ.τ.) ΔρΝ Ἀναστασίου Μαρίνου).

Ἐν ᾧ ἐξαίρεται ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου ἐν τῷ συγκεκριμένῳ θέματι, ἀναφέρονται αἱ ἐξ ἐπόψεως ἰσλαμικοῦ καὶ συνταγματικοῦ δικαίου ἀστοχίαι, αἵτινες θὰ προκαλέσουν δυσλειτουργίας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των. Μετὰ περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικὴν.

34 — «Ἡ ἱεροδικαϊκὴ πρόβλεψις τῆς διαθήκης ἐν τῇ ἰσλαμικῇ δικαιοταξίᾳ» ἐν Ἐπιθεωρήσει Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου (ΕΔΔΔΔ) τ. ΝΖ'/β' (2013), σελ. 306-309.

Ἐξετάζεται ἡ βάσει τῶν ἰσλαμικῶν πηγῶν δυνατότης τῆς καταρτίσεως διαθήκης ὑπὲρ μόνον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς περιουσίας τοῦ διαθέτου, ὡς ἀπέληξεν ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ παρουσιαζομένη ἐξελικτικὴ μορφή, ἣν ἔλαβεν ὁ θεσμὸς παρ' ἰσλάμ. Μετὰ γαλλικῆς περιλήψεως.

35 — «Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ λογοκρατικοῦ ρεύματος τοῦ μουταζελισμοῦ εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν Antecessor. Festschrift für Spyros N. Troianos, ἐν Ἀθήναις 2013, σελ. 1194-1205.

Ἡ προέλευσις καὶ αἱ κυριώδεις διδασκαλῖαι αὐτῶν καὶ αἱ τυχόν ἐπιρροαὶ των ἀπὸ τὸ ἀρχαιοελληνικὸν πνεῦμα καὶ τὸν χριστιανισμόν.

36 — «Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν σχέσεων κράτους καὶ θρησκείας ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς συντάγμασι» ἐν Αἱ ἀραβικαὶ ἐξεγέρσεις καὶ ἡ ἀναδιαμόρφωσις τοῦ ἀραβοῖσλαμικοῦ κόσμου [Πρακτικὰ Α' Διεθνοῦς Μεσανατολικοῦ Συνεδρίου τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου], ἐπιμελεῖα Ἰ.Θ. Μάζη καὶ Κυρ. Θ. Νικολάου-Πατραγᾶ, ἐν Ἀθήναις 2013, σελ. 331-338.

Παρουσιάζονται αἱ σχέσεις κράτους καὶ θρησκείας εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ συντάγματα, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ βελγικῶν προδιαγραφῶν συντάγματος τοῦ 1923 μέχρι τοῦ συντάγματος τῶν Ἀδελφῶν Μουσουλμάνων τοῦ 2012-2013. Τίθεται ἐπ' ἴσης τὸ ἱστορικὸν πλαίσιον ἐκάστης συνταγματικῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐξετάζεται διατί καὶ θεωρητικῶς δὲν συμβαδίζει ἡ συνταγματικὴ σκέψις πρὸς τὴν ἰδεολογίαν τῶν Ἀδελφῶν Μουσουλμάνων.

37 — «Ὁ ἀπαλλακτικὸς ὄρκος ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον ἐν τῇ ἰσλαμικῇ δίκῃ» ἐν Ἐφημερίδι διοικητικοῦ δικαίου (Ἐφημ. ΔΔ) 2013/ε', σελ. 683-686 (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου καὶ Ἰ.Θ. Μάζη).

Ἐξετάζεται ὁ ὄρκος ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, τῷ ρωμαϊκῷ δικαίῳ, τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ Διαθήκῃ καὶ τῇ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀκολουθεῖ ἡ ἰσλαμικὴ πρόβλεψις

κατὰ τὰς τέσσαρας ἱεροδικαϊκὰς σχολὰς τοῦ ἰσλάμ, μὲ τὰς ὑπαρχούσας ἀποκλίσεις.

38 — «Περὶ τῆς ὑπάρξεως μιναρὲ καὶ τρούλλου εἰς τὰ ἰσλαμικὰ τεμένη. Γνωμοδότησις» ἐν Νομικῶ Βήματι τ. ΕΒ'/α' (2014), σελ. 242.

Καταδεικνύεται βάσει τῶν πηγῶν ὅτι ἡ ὑπαρξις τόσον μιναρὲ ὅσον καὶ τρούλλου εἰς τὰ ἰσλαμικὰ τεμένη δὲν εἶνε ὑποχρεωτική, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' αὐστηρὰν ὀρθοδοξίαν ἡ ἀπουσία των εἶνε ἐπιβεβλημένη.

39 — «Ἡ φορολογία τῆς ζακᾶ εἰς τὸ ἰσλάμ» ἐν Ἐφημερίδι διοικητικοῦ δικαίου (Ἐφημ. ΔΔ) 2014/γ', σελ. 394-401.

Παρουσιάζονται αἱ θέσεις τῶν κορυφαίων εἰδικῶν μουσουλμάνων νομοκανονολόγων περὶ τοῦ θέματος καὶ λαμβάνεται τοποθέτησις ὑπὲρ ἐκείνης, καθ' ἣν ἡ ζακᾶ ἀποτελεῖ φόρον.

40 — «Τὰ αἷτια τοῦ θρησκευτικοῦ ἐξτρεμισμού» ἐν Ἀραβικῇ Ἄνοιξη (Πρακτικὰ Ἡμερίδας 28ης νοεμβρίου 2013) [Ἐταιρεία Σπουδῶν Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Γενικῆς Παιδείας. Σχολὴ Μωραΐτη], ἐν Ἀθήναις 2014, σελ. 47-58.

Παρουσιάζονται αἱ διάφοροι αἰτίαι αἱ ὁποῖαι ὀδηγοῦν ἀρχικῶς εἰς τὸν ἐξτρεμισμόν ἐν γένει, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὸν θρησκευτικόν. Κατόπιν καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ κοινωνικὸν πλαίσιον τῆς συγχρόνου ἰσλαμικῆς πραγματικότητος πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ φαινομένου τῶν τελικῶς ἀποτυχουσῶν καὶ ἔξωθεν ὑποκινηθεισῶν ταραχῶν τοῦ 2011. Προκρίνεται κατὰ βάσιν ὁ οικονομικὸς καὶ δευτερευόντως ὁ ψυχολογικὸς παράγων — χωρὶς ὅμως νὰ ὑπολείπεται εἰς σπουδαιότητα.

41 — «Ἡ ἐπανείσοδος ἐξισλαμισθέντων εἰς τὸν χριστιανισμόν ἐξ ἐπόψεως ἰσλαμικῆς» ἐν Θεολογίᾳ τ. ΠΕ'/γ' (2014), σελ. 319-323.

Ἐν πρώτοις παρουσιάζεται ἐν τάχει ἡ χριστιανικὴ ρύθμισις περὶ ἐπανεισόδου χριστιανοῦ εἰς τὸν χριστιανισμόν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκτενῶς ἡ ἰσλαμικὴ. Ἡ ὅλη προβληματικὴ ἐντάσσεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγκλήματος ρέντα (ἀποστασίας-καθοσιώσεως), τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάλυσις ὀδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε ἐπιτρεπτόν.

42 — «Ὁ ἀντιρατσιστικὸς νόμος 4285/2014 καὶ ζητήματα θρησκευτικῆς ἐλευθερίας» ἐν Θεωρίᾳ καὶ Πράξει Διοικητικοῦ Δικαίου (ΘΠΔΔ) τ. Ζ'/τεῦχ. 71 (12/2014), σελ. 993-996 (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου).

Ἐξετάζεται ἡ ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένη περίπτωσις τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ ἐντάσσεται εἰς τὴν προβληματικὴν τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ συντάγματος, ἀφ' ὅθεν συνάγεται, ὅτι καταστρατηγεῖται ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία εἰς

ἄνω τῆς μιᾶς ἐκδηλώσεις αὐτῆς καὶ ἄρα, κατὰ τὴν ἔποψιν τῶν συγγραφέων, ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὁ νόμος παρουσιάζει προβλήματα συνταγματικότητος. Ἐπ’ ἴσης τονίζεται, ὅτι δι’ ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις αἱ προβλεπόμεναι ποιναὶ ὡς ἐκ τῆς κατατάξεώς των εἰς τὰ πλημμελήματα, δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν βαρύτητα τῶν διαπραττομένων ἐγκλημάτων καὶ ὑποστηρίζεται ὅτι θὰ ἔδει νὰ χαρακτηρισθοῦν κακουργήματα.

43 — «Ὁ ρόλος τῶν παλαιφάτων ὀρθοδόξων πατριαρχείων εἰς τὸν ἰσλαμικὸν κόσμον» ἐν Ἐφημερίδι διοικητικοῦ δικαίου (Ἐφημ. ΔΔ) 2015/β’, σελ. 258-261 (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἰ.Θ. Μάζη).

Ἐξετάζεται τὸ νομικὸν καθεστῶς ὑπὸ τὸ ὁποῖον τελοῦν τὰ παλαίφατα πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ καὶ ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἐπιτελοῦν αὐτόθι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σταθερότητος αὐτῶν τῶν περιοχῶν καὶ δὴ καὶ μετὰ τὰ γεγονότα τῆς καλουμένης «Ἀραβικῆς Ἀνοιξέως».

44 — «Τὸ σηιτικὸν σχίσμα καὶ αἱ κυριώδεις ἀπὸ τοῦ σονιτισμοῦ ἀποκλίσεις του» ἐν Θεωρίᾳ καὶ Πράξει Διοικητικοῦ Δικαίου (ΘΠΔΔ) 10/2015, σελ. 969-973.

Ἐν τῇ μελέτῃ καθορίζεται τί εἶνε τὸ σχίσμα καὶ ποία ἡ διαφορὰ του ἀπὸ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἐξεταζομένης ἐν συνεχείᾳ τῆς διδασκαλίας τοῦ σηιτισμοῦ προκύπτει ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι ἀποκλίσεις δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ὀμιλῶμεν περὶ αἰρέσεως.

Γ'. Μεταφράσεις

1 — Εἰσαγωγή, μετάφρασις, σχόλια εἰς Ρέφαατ ἀλ-Σαῆντ, Ἄμμος (Islamica, Arabica et Turcica V), Ἐπίμετρον Ἰ.Μ. Μάζη, ἐν Ἀθήναις 2011, 172 σελ.

Πρωτότυπος μετάφρασις ἐκ τῆς ἀραβικῆς, ἐνθα καὶ σχόλια εἰς τε τὸ ἔργον τοῦ Ρέφαατ ἀλ-Σαῆντ καὶ τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν πραγματικότητα τῆς Αἰγύπτου.

2 — Εἰσαγωγή, μετάφρασις εἰς Ρέφαατ ἀλ-Σαῆντ, Ὁ μαρξισμὸς τοῦ μέλλοντος (Islamica, Arabica et Turcica VI), πρόλογος Ἰ.Θ. Μάζη, ἐν Ἀθήναις 2012, 102 σελ.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ παρουσιάζεται μετὰ κριτικῆς διαθέσεως τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου.

3 — Εισαγωγή, ἐπιμέλεια, μετάφρασις εἰς Ρέφαατ ἄλ-Σαῆντ, Ἡ διαπάλη ἰσλάμ καὶ ἰσλαμισμού. Ἱστορία καὶ ἰδεολογία τῆς ἰσλαμιστικῆς τρομοκρατίας [Ἰσλαμικαὶ Μελέται Β΄], 2015, 291 σελ.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ διευκρινεῖται ἡ διαφορὰ τοῦ ἰσλάμ ἀπὸ τοῦ ἰσλαμισμού καὶ καταδείκνυται ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τοῦ ἰσλάμ εἶνε ὁ ἰσλαμισμὸς, ὅπου καὶ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸν ἀραβικὸν κόσμον, ὑπὸ τὸ πρῶσιμα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐκδηλωθείσης στρατιωτικῆς τῷ 2013 ἐπεμβάσεως, τῇ λαϊκῇ ἐντολῇ, πρὸς ἐκθρόνησιν τοῦ ἰσλαμισμού.

Δ΄. Ἐπιμέλεια

1 — Εἰσαγωγή εἰς Ν.Π. Ἐλευθεριάδην, Ἀνατολικά Μελέται τ. Α΄, ἐν Ἀθήναις 2011 (30 σελ.).

Ἐξετάζονται τὰ προνόμια βάσει τῶν χαντήθ, τῶν ἱστορικῶν κειμένων καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ προφήτου καὶ τῶν διαδόχων του. Δὲν παραλείπεται ἡ ἀναφορὰ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου καὶ τὸν ἄμαχον πληθυσμόν.

2 — Εἰσαγωγή, ἐπιμέλεια εἰς Ἰωάννου Θ. Μάζη, Μυστικὰ ἰσλαμικὰ τάγματα. Ὁ μικρασιατικὸς χῶρος, ἐν Ἀθήναις 2012 (228 σελ.).

Ἡ εἰσαγωγή ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀναδρομὴν τοῦ φαινομένου τοῦ σουφισμού, ἐξεταζομένου ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ ἱεροδικαϊκὸν πρῶσιμα.

3 — Πρακτικὰ Α΄ διεθνoῦς μεσανατολικoῦ συνεδρίου τοῦ Ἀθήνησι πανεπιστημίου «Αἱ ἀραβικαὶ ἐξεγέρσεις καὶ ἡ ἀναδιαμόρφωσις τοῦ ἀραβοῖσλαμικοῦ κόσμου» (ἐπιμέλεια τῇ συνεργασίᾳ Ἰ.Θ. Μάζη), ἐν Ἀθήναις 2013 (922 σελ.).

4 — Εἰσαγωγή, ἐπιμέλεια, σχόλια εἰς Ἰωάννου Θ. Μάζη, *Verba Geopolitica et islamica*, τ. Α΄: 1995-2013 (*Islamica, Arabica et Turcica IX*), ἐν Ἀθήναις 2014 (934 σελ.).

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ παρουσιάζεται τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Ἰ.Θ. Μάζη καὶ αἱ συμβολαὶ του εἰς τὴν γεωπολιτικὴν καὶ τὰς τομὰς τὰς ὁποίας ἐπήνεγκεν ἡ ἐρευνητικὴ του ἐργασία εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἰσλάμ.

5 — Ἐπιμέλεια εἰς Ἰωάννου Θ. Μάζη, Ὁ ζωτικὸς ζῶρος τοῦ Φρειδερίκου Ράτσελ, ἐν Ἀθήναις 2014 (388 σελ.).

Ε΄. Λήμματα εἰς ἐγκυκλοπαιδείας

1 — Ἄζχαρ ἐν ΜΟΧΕ τ. Α΄, σελ. 59.

2 — Ἰσλαμικὴ Αἰγυπτos ἐν ΜΟΧΕ τ. Α΄, σελ. 703-704.

- 3 — Ἰσλάμ ἐν ΜΟΧΕ τ. Θ', σελ. 4-6.
4 — Τὸ ἱερόν κοράνιον ἐν ΜΟΧΕ τ. Θ', σελ. 6-7.
5 — Ἰγκμᾶ ἐν ΜΟΧΕ τ. Θ', σελ. 7.
6 — Κηᾶς ἐν ΜΟΧΕ τ. Θ', σελ. 7.